

Bol emeritný pápež Benedikt XVI. skutočne „poslednou hrádzou voči zlu“, snažiacemu sa ovládnuť Cirkev?

- CZ24 News | 29. prosince 2023

SVET: Je to už takmer rok, čo nás opustil drahý emeritný pápež Benedikt XVI. Krátko po jeho pohrebe sa niektorí katolícki autori vyjadrili, že bol skrytým „katéchonom“ - čiže akousi „poslednou hrádzou voči zlu“, ktoré sa dlho snažilo definitívne ovládnuť Cirkev. Posledných 12 mesiacov ukázalo, že na tejto teórii skutočne niečo môže byť.

Pápež, ktorý vzkriesil tradičnú liturgiu

Začnime s najväčším počinom pápeža Benedikta XVI. Posledné desaťročie celkom jednoznačne ukázalo, že najväčšia vec, akú vykonal v najvyššom úrade, bolo obnovenie a rozšírenie tradičnej latinskej liturgie aj pre bežných veriacich. Pápežovo *Summorum Pontificum* z roku 2007 dalo základ vzniku nového železného jadra katolíckej Cirkvi, ktoré dnes najhúževnatejšie bráni Kristovo učenie.

Kým Cirkev ako celok upadá a to morálne i v návštevnosti, tradičné spoločenstvá zaznamenali vo svete strmý nárast účasti veriacich. Tradiční kňazi, ako napríklad otec Chad Ripberger, patria k tomu najlepšiemu, čo dnešná Cirkev ponúka, tradiční veriaci podľa štatistík ako jediní dodržiujú katolícke morálne učenie. Sú najväčšími odporcami potratov, homosexuality, predmanželského spolunažívania, antikoncepcie.

Tradiční veriaci sú kvôli týmto svojim vlastnostiam najviac ostrakizovaní a to nielen svetom (spomeňme si na operácie FBI voči nim), ale predovšetkým pápežom Františkom a jeho „klikou“ vo Vatikáne.

Spomeňme si však aj ďalšie Benediktove slávne výroky a činy. Legendárnym sa stalo jeho varovanie pred „diktátúrou relativizmu“, pre ktorú sú „jediným meradlom len ego a túžby človeka“. Varoval tiež pred technologickým pokrokom, ktorý „ak nie je sprevádzaný pokrokom v etickej formácii človeka..., potom vôbec nejde o pokrok, ale o hrozbu pre človeka a pre svet“.

Po svojej abdikácii a zvolení Jorge Maria Bergoglia za pápeža sa emeritný pápež stiahol do úzadia a ku kontroverzným teologickým záležitostiam sa dlho verejne nevyjadroval. Až v roku 2019 došlo k nečakanej zmene, kedy Benedikt uverejnil list, v ktorom uviedol, že za sexuálne zneužívania v Cirkvi môže „sexuálna revolúcia 60. rokov“ a nie „klerikalizmus“, ako tvrdili liberálne elementy v Cirkvi a mimo nej. Emeritný pápež si za list vyslúžil vlnu kritiky.

Skutočné cunami na osobu staručkého a zoslabnutého emeritného pápeža prišlo však až o niekoľko mesiacov neskôr, keď spolu s kardinálom Robertom Sarahom vydali knihu (vyšla aj v slovenčine) s názvom *Z hĺbky srdca*, kde bránili kňazský celibát. Bolo to v čase, kedy prebiehala Františkova „Amazonská synoda“ a kedy sa otvorene špekulovalo o tom, že kňazom možno bude povolené uzatvárať manželstvá.

Benedikt XVI. a koniec dní

Krátko po smrti Benedikta XVI. sa niekoľkí katolícki autori - vrátane jeho osobného životopisca - vyjadrili, že podľa ich názoru bol emeritný pápež v skutočnosti „katéchonom“, čiže akousi „poslednou

hrádzou“, ktorá zabráňovala zlu definitívne ovládnuť katolícku Cirkev. Prvým, kto prišiel s takýmto nečakaným vyjadrením, bol uznávaný vatikanista a novinár denníka *L'espresso*, Sandro Magister. Ten v jednom zo svojich článkov uviedol:

„Smrť jeho predchodcu Benedikta XVI. na konci roku 2022 bolo pre pápeža Františka niečo ako odstránenie „katéchona“ – prekážky, ktorá ho zadržovala, aby plne ukázal, kým vlastne je.“

Slovo „katéchon“ je pôvodom z Biblie z Druhého listu Solúnčanom (v slovenskom preklade sa však nenachádza) a odkazuje na niekoho/niečo, čo zadržuje „človeka neprávosti, syna zatratenia“ – Antikrista. Magister píše, že prvým znamením, že pápež František začína „ukazovať svoju pravú tvár“ po smrti Benedikta, bolo menovanie Manuela Fernándeza do čela *Dikastéria pre náuku viery*. Magister pokračuje:

„To je niečo, čo by si František počas života Josepha Ratzingera nikdy nedovolil. Teda vymenovanie do kľúčovej úlohy, ktorá patrila veľkému nemeckému teológovi a neskoršiemu pápežovi, osobu, ktorá je jeho úplným opakom.“

Ohľadom teórie, že Benedikt XVI. bol akýmsi súčasným „katéchonom“ dokonca vyšla celá kniha. Nesie názov *„The Mystery of Evil: Benedict XVI and the End of Days“* (Tajomstvo zla: Benedikt XVI. a koniec dní) a jej autorom je filozof a univerzitný profesor Giorgio Agamben. Malo by ísť vlastne o zbierku autorových úvah o konci sveta, či našej civilizácie. Podľa autora bol práve Benedikt silou, ktorá, ako onen „katéchon“, brzdila veľký pád našej civilizácie.

Zdroj: fb Benedict XVI - The Court of the Gentiles

Prečo žil Benedikt tak dlho?

Kým Sandro Magister je viac-menej vatikanistom na vlastnej nohe a Giorgio Agamben dokonca filozofom (i keď veľmi uznávaným a vzdelaným) na vlastnej nohe, taký Peter Seewald je už iná váhová kategória. Seewald je oficiálnym životopiscom emeritného pápeža Benedikta XVI. Znamená to, že sám Benedikt si Seewalda „najal“, aby ten zdokumentoval jeho život. Tento novinár strávil s emeritným pápežom množstvo hodín, počas ktorých bolo jeho úlohou spoznať Benedikta až do hĺbky jeho duše.

Peter Seewald je ďalším mužom, ktorý povedal, že emeritný pápež Benedikt XVI. mohol byť skutočne poslednou hrádzou voči zlu snažiacemu sa všetko ovládnuť. Pre portál *Kath.net* urobil zaujímavý rozhovor, ktorý prebral aj portál *Rorate Caeli*. Peter Seewald hovorí:

„Posledný vývoj poukazuje na bod skutočného pretrhnutia hrádze. Pohľad na dramatický úpadok kresťanstva v Európe naznačuje, že toto by sa mohlo premeniť na skutočnú záplavu, ktorá zničí, čo doteraz ešte odolávalo.“

Seewald ďalej v rozhovore spomína vyššie uvedenú knihu esejí Giorgia Agambena *The Mystery of Evil* a upozorňuje, že filozof spomína slová mladého Ratzingera, ktorý *„kedysi rozlišoval medzi cirkvou zlých a cirkvou spravodlivých“*. Je to už koncept sv. Augustína, podľa ktorého katolícku Cirkev tvoria obe tieto „cirkvi“. *„Agamben tiež spomenul myšlienku „katéchona“, hovorí ďalej Seewald, čo redaktora Kath.net zaujalo. Seewald preto pokračuje:*

„S ohľadom na Druhý list apoštola Pavla Solúnčanom to znamená zásadu „zabrzdenia“... Benedikt XVI. bol podľa Agambena niečo ako „prekážka“. Na tomto pozadí jeho odstúpenie nevyhnutne evokovalo oddelenie „nádhernej“ od „čiernej“ Cirkvi, ako keď sa oddeľuje zrnó od pliev. Odvážna téza. Ale emeritný pápež to zrejme videl podobne. Musel zostať, odpovedal na moju otázku, prečo stále nemohol zomrieť. Ako pamiatka na autentické Ježišovo posolstvo, ako svetlo na vrchu. „Nakoniec zvíťazí Kristus,“ dodal.“

Takže Peter Seewald hovorí, že sám Benedikt XVI. zrejme samého seba pokladal za poslednú prekážku voči definitívnemu víťazstvu zla v Cirkvi a následnému potrestaniu sveta a preto *„nemohol umrieť“*.

Posledná prekážka

Sám emeritný pápež Benedikt XVI. však prišiel pred svojou smrťou aj s ďalšími vyjadreniami, ktorými sa snažil naznačiť zúfalú situáciu Cirkvi a sveta. Doslova svetovou senzáciou sa stala jeho odpoveď Vladimírovi Palkovi, v ktorej emeritný pápež hovoril o *„rozrastajúcej sa moci Antikrista“*:

„Vidíme, ako sa moc Antikrista rozširuje a môžeme sa len modliť, aby nám Pán dal silných pastierov, ktorí budú brániť Jeho Cirkev od moci zla v tejto hodine núdze.“

Benedikt tu akoby naznačoval, že týchto „silných pastierov“ v súčasnej dobe nikde nevidí –, preto použil budúci čas – a moc zla a Antikrista sa zatiaľ rozširuje viac a viac, so stále väčšou drzosťou. Zdá sa, že emeritný pápež nikde nevidel „svojich nasledovníkov“ a vnímal seba samého ako posledného vysokého konzervatívneho preláta, ktorý zadržiava „moc zla“ – liberalizmus, povedané našou rečou.

A sú tu aj ďalšie podobné výroky. Na konci 1184-stranovej Seewaldovej biografie Benedikta XVI. je posledný rozhovor novinára s emeritným pápežom. Benedikt v ňom hovorí o tom, že najväčšie nebezpečenstvo pre Cirkev predstavuje *„svetová diktatúra zdanlivo humanistických ideológií“*. Emeritný pápež pokračuje:

„Pred sto rokmi by každý považoval za absurdné hovoriť o homosexuálnych manželstvách. Dnes, ktokoľvek im oponuje, je sociálne exkomunikovaný. To isté platí o potratoch a produkovani ľudských bytostí v laboratóriu.“

Aj z tohto pohľadu vidno, že František nemohol jednoducho povoliť požehnávanie homosexuálnych zväzkov ešte za Benediktovho života. Hrozil by totiž ďalší protest zo strany emeritného pápeža, na ktorého stranu by sa postavilo nielen „ultra-konzervatívne krídlo“ katolíckej Cirkvi, ale možno už aj tí „umiernenejší“. Z tohto pohľadu bol Benedikt XVI. pre bergogliánsku kliku skutočnou prekážkou, skutočným *katéchonom*. Drahý Benedikt v rozhovore pokračuje:

„Moderná spoločnosť je v procese formulovania „protikresťanského vyznania“ (anti-Christian creed) a odpor proti nemu sa trestá sociálnou exkomunikáciou. Strach z tejto duchovnej sily Antikrista je preto až príliš prirodzený a skutočne si vyžaduje modlitby celej diecézy a všeobecnej Cirkvi, aby sa jej postavili na odpor.“

Toto je už teda po druhýkrát, čo emeritný pápež hovorí o akejsi „moci Antikrista“, ale i o tom, že Cirkev môže mať obrovský problém postaviť sa mu na odpor; inak povedané: hrozí, že *„ak sa všeobecná Cirkev nebude modliť“*, môže do značnej miery upadnúť do „moci tohto Antikrista“.

ZDROJ: Christianitas AUTOR: Matej Gavlák